

hed, at man ikke er fornøjet med en Overkrisretsdom. Man kunde akkurat lige saa godt forlange Højesteret forandret, fordi man ikke var tilfreds med en Højesteretsdom. Og det er der intet fornuftigt Menneske, der falder paa. Jeg maa imidlertid erkende, at man ved S sammensætningen af Overkrisretten foretog noget, der kan give den et vist odøst Udseende, og det maa man undgaa overalt, hvor der er Tale om Ret og Retfærdighed. Der maa ikke en Gang kunde tvivles om Rigtigheden af Domstolens S sammensætning. Man sammensatte Overkrisretten af 4 militære Dommere, 3 Officerer og Generalauditøren, og af 3 civile Dommere, saa at man kan gøre gældende, at de militære have Overvægten med deres 4 Stemmer mod 3 civile. Dette vil ingen kunne benægte. Men det kan forandres paa en meget simpel Maade, nemlig ved at forøge Antallet af civile Dommere. Jeg skal være meget villig til at gaa med til at forandre de 3 civile Dommere til 5, saa at Retten i Stedet for 7 bestaar af 9 Medlemmer, hvorved de civile Dommere ere i født Majoritet. Man vilde da ikke kunne rette den tidligere Indvending mod Overkrisretterne. En saadan Foranstaltning vilde være fuldkommen tilstrækkelig til Opnaaelsen af det tilsigtede Øjemed, og med en saadan Indretning af Overkrisretten vil jeg ikke anse det for nødvendigt at have en Appellinstans i Højesteret.

Min Anskuelse er altsaa, at jeg ingenlunde vil modsætte mig det foreliggende Lovforslag hverken for første Paragrafs Vedkommende, naar den gøres til Genstand for nøjere Undersøgelse, eller med Hensyn til en Forandring af Appellinstansen; jeg anser det kun ikke for nødvendigt foruden Overkrisretten tillige at have Højesteret som Appellinstans. Tværtimod maa jeg fra raade dette. Det vil nemlig udstrække Sagernes Varighed paa uberegnelig Maade. Alene det, at de borgerlige Forseelser henvises til den civile Retspleje, vil føre til, at de gaa ind blandt de almindelige Sager, og da der ingen Forskrift er for, at de civile Domstole skulle behandle de militære Sager forud for de civile, vil det give Anledning til mange Ulemper: først ved den langvarige Varetægtsarrest og derefter ved Straffens Afsoning. Skal den Tid drages bort fra Uddannelsesiden, faar den paagældende saa meget mindre Tjeneste. Dette og andre lignende Hensyn maa man tage med ind under sine Overvejelser. Det er ikke saa let at overskue alt dette, som Forslaget her foreligger.

Om Straffestatistikken har jeg under tidligere Forhandlinger udtalt, at det var ønskeligt at faa en Statistik for 6 Aar af Hensyn til den gældende 3aarige Turnus. Men jeg havde ganske vist tænkt mig en Statistik af en anden Beskaffenhed end den her foreliggende. Den siger i Virkeligheden intet. Det ærede Medlem fra Møen (L. Jessen) havde — jeg husker ikke, hvilket Udtryk han brugte, om det var med Sorg, Forundring eller Forbavselse eller andet lignende — set de mange og strenge Straffe, der ere anvendte. Jeg benægtede ikke, at der var anvendt strenge Straffe, da vi forhandlede om denné Sag sidst, det var kun om en enkelt Straf, jeg udtalte mig, Bøjestrafen. Om den, sagde jeg, at jeg troede, den anvendtes sjældent i Hæren. Jeg ser nu af de statistiske Oplysninger, at den er anvendt ved Krigsret en enkelt Gang, men arbitrært nogle Gange. Men vi maa have Oplysning om, hvorvidt det er alle Afdelinger, der bruge denne Straf, eller det kun er en enkelt Afdeling, og for hvilke Forseelser Bøjestrafen oftest bliver anvendt. Efter min Erfaring bliver den hovedsagelig kun benyttet overfor Drukkenskab, og det er jo egentlig ingen Skade til. Naar det ærede Medlem forbavses over det store Antal Straffe i Forhold til den lille Hær, skal jeg dertil bemærke, at Tilfældigheden har gjort, at man har taget Aaret 1908 med. Men husker jeg ikke fejl, var i 1908 Hæren indkaldt til de store Øvelser ved Roskilde i et Antal af 25,000 Mand. Lægger man dertil den aarlige Rekrutstyrke, faar man i alt 30—40,000 Mand, og naar der saa i alt er givet 2,343 Straffe, bliver Tallet ikke saa stort, som det synes at være. Hvad strengt Fængsel paa Vand og Brød angaar, skal jeg dog gøre opmærksom paa, at efter den militære Straffelovgivning kunne vi anvende strengt Fængsel paa Vand og Brød i Tilfælde, hvor der i den borgerlige Straffelov anvendes Forbedringshus, og jeg tror nok, en Mand ved given Lejlighed vil foretrække det første. Men det Spørgsmaal foreligger jo ikke i dette Øjeblik.

Det kunde aldrig falde mig ind at være imod en Revision af den militære Straffelov, men skulle vi have den, maa det statistiske Grundlag være af en ganske anden Beskaffenhed end det fuldstændig overfladiske Grundlag, der er forelagt her.

Schack: Jeg kan i alt væsentligt henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) udtalte. Jeg vil kun præcisere, at naar